

Herran armo-muistutuksen kautta,

Christillinen ja sydämmellinen

Jälki muisto,

Elämästä ja kuolemasta,

meidän rakkaille Christi Sisar wainajallemme,
sille eläisänsä kunnialliselle ja Jumalan mie-
len jälkeen, sekä omansa että mihös lähimmäi-
sensä sielun autundesta murhetta pitäneelle,
Karwian pitäjältä, Ala kylän, Koselin tolosta

Anna Mickelin Tyttäreille,

Joka wiisiksi autuaallisella hetkellä Herrasa-
jo täältä edesmennyt on, **Wuonna, 1784.**

Christillisestä rakkaudesta, ehkä paljon puut-
tuwaisesti niiden suhteen jotka tyynnemmitä
hänen tilansa, sekä hengellisten että ruumiil-
listen asiain puolesta ulostomittia ymmärtä-
wät. Wiidesä osasa kokoon pantu yhdeksi
maailmansa mateluwaiselta jäseneltä Turussa,

T. K. P.

Wasa, Prindattu 1785.

*En län en lyppl. i Wasa utän till el-
od m. 1785* Kiekin. nr 261.

Ensimmäinen Wirsi.

Sänen omasta tilastansa, joka taitaan
weisata nuotilla, kuin:

O! kuinga ihanat, 101

To kuuluu toderi, Ett sairastertweexi
On paratt' ruumiillisest'; Waan
sielu hengellisest Oli jo armon ajaas
Suur terve ruumiijn majas.

2. Siltä kuin haavoittaa Ja myös
moi parata, Jesus se lääkäri paras,
Omians' on auttaan harras; Niin-
kauwan hänt' its' walmist' Ett' mor-
siameyrens kaunist'.

3. Eht' elons aikana, Makais kuin
kuollunna; Mut' ei oll' piska kuollu,
Waick' joku olis luollu, Jesus sen
mailmas' todist, Kuin hänen tai-
waas' omist.

4. Nytt hywin hänellen Käwi; sill
Jesuinen, Jok' ombi kaikkein korkein,
Euhanden seas kaunein, Omisti ystä-
wänsä Ja piti tykönänsä.

5. Kuin kihilans annoi hält' Rippui-
sans ristin pääll', Silloin kost' synnit
kan

fannoi; Taiwaan maan välillä, fanoi:
 Se on jo lapsen tähtett, Sun ašias
 hywin päätett.

6. Sentähden noutamaan, Mor-
 ſiantans ottamaan Tuli, pois ſuureſt
 waiwaſt, Ulkänsä Jeſus taiwaast,
 Puetti autuudella; Kruunaiſi jaſpirella.

7. Näit fibloi' uſkoſa, Sydämmens
 arkufa, Henges kaſſeli toiwos, Ku-
 ningan Drotning uſkos; Häawaat-
 teit kyllä kaunit, Kuin Jeſus hälle
 walmiſt'.

8. Joill' hän ſiel käwele, Ja itſeens
 näyttele, Kolminaiſuudell' Pyhäl/
 Engeleill' ett muill' ylhäl, Taiwaan
 hääjoukoll' kaikkell; Mahdam tääl'
 Herraa palwell.

9. Kuin hänkin Herran tytöt' Ka-
 ſtaast' te' päiwät tytöt, Jo toiſtatym-
 mend' wuotta Mielelläns, ja ei ſuot-
 ta, Kiftiä fannoi kowaa, Joſa Je-
 ſus liſäis woimaa.

10. Raſtaimall' kädelläns Nutti,

sisart' tytärtäns, Suuremast pääst its'
 kannoi, Näin hälle awun annoi, O-
 malle Morsiamellens, Nyt taitvaan
 tuckaisellens.

11. Kuin ol' tääl ahtaasa Sielun-
 sa wahdisa, Ettei ol's kolme koiraa,
 Oma sydän, satan, mailma, Wa-
 raasta saanut sitä; Ehkei moni tunne
 niitä.

12. Häll' tustis tykönäns Ol' Je-
 sus ystävänäns, Ja katsoi piikans nöy-
 rnyht', Sit' hengellistä köyhyt', Kuin
 oli kerjääväällä Kuningaan tyttärellä'.

13. Hän henges' painawast' Puhui,
 weisais usiast, Ei totuutta myös sa-
 lann', Mont' sai häld muisto-palan, Ehk'
 harwat tykönänsä, Pitä nyt mielesänsä.

14. Kuin waimot aamulla, Chris-
 turen haudalla Engelein edes saar-
 nais', Nijn teki hän täs' mailmas',
 Sanoill' juur' jylisewill', Herralle o-
 tollisill'.

15. Nyt herckui' forkian, Synöd lei-
 pää

pää Jumalan, Hän saa siel sitä wa-
staaan, Ei ne siel puutu kostaan, Elä-
män lähteest juopi Terweytt', sen Je-
sus suopi.

16. Hän ristinmaljast myös Katke-
rast, itse työs, Sai maistaa sisällisest,
Sielus' ja ruumillisest; Nuoruuden
kukoistukses Ol' Herralt' koetukses.

17. Tott' waiwans edestä, Saa
Herran kädestä, Kyll monen kertaisesti;
Itäldä lembiästi, Sen ilon, Taitwaas
siälä, Tot' toivoi uskos täälä.

18. Juur niinkuin wirralla Taitwa-
han mannalla Jesus hänt' ilahuttaa,
Itselläns kunnioittaa, Hän kelpais
Jumalalle, Ei annet' mailmalle.

19. Näin ylkä iloisiin, Ja sulha su-
loisiin Talutti toista tietä, Tahdoi
häll' talon tehdä Taitwaasa Itän ko-
dos', Ja ei tääl' mailmas oudos.

20. Siell' puku annettijn, Emän-
näy hanfittijn Karitsall', ihanayi,
Kyll' kirkaay paistatwari, Tawaroit'

hallitsemaan, Jesta rakastamaan.
 21. Tääl' ol' hän pilkasa, Nyyt
 Taimaan kunniasa; Mont tuhat kor-
 kiambi, Kuin tämän mailman lapsi,
 On pidois suurimmasa, Ja ilois tur-
 himmasa.

Toinen

Sänen rakaitten Wanhembainsa hy-
 wästi jättö wirsi.

Weisatan kuin: Jo aiwan läsnä aika on; re.

S! kuinga paljo parembi On kuoll'
 kuin syntym'-päiwä Jumalan
 lapsill' autuambi, Jotk uskostansa e-
 lää; Sijs taidam sanoo todella:
 Tääl' ruumijn puolest' kuollemma,
 Waan elä saamme siellä.

2. Hän täs wiel' jälkeen jääwäisill'
 Puhuu, mutt tapans kautta, Herran
 armosta wanhemmill', Ensis' kuin saa-
 tit hautaan, Surull' ja iloll' maja-
 stans Heill' sielt' hän tahtoo sano-
 tans: Hywästi rakahani. 3.

3. Wanhemban hywäntahtoiset!
 Kuin olitte mua vastaan, Ja ruumil-
 listest holhoisit, Nyt wiel teit tahdon
 muistaa Kaiken hywyden edestä; To-
 tuudes, rakast mielestä Canon pa-
 rannus tehkäät.

4. Sitä teill' aina ennenkin Ilmoi-
 tin rakaudest, Sill sijt ol' raskas mie-
 leni, Etten mä wastaudest Synty-
 mä waiwaa hawaan' teis, Kuin o-
 man tunnon raskay löis, Jot' Jesus
 itse waati.

5. Sydämmen muutost sisällist, Hen-
 ges ja totuudesa, Murhetta Herrall'
 mieluhist, Jot' saadaan Jumalasa;
 Ah! koetelkaat tuntonne, Jos olett'
 autuudestanne Herras wakutett' ajaas.

6. Ah! kerran tämä hetki tott', Kyll'
 silmänn' aukasepi! Ei taid' oll' kau-
 kan, waan juur koht Post' tykön
 joutuneepi; Ah! laittakaat nijn Her-
 rasa! Ett' uoyett' hywin kiihtasa Ja
 palkan saisitt' parhan.

7. Kuin päivä rupee soittamaan,
 Ah! ettei pimiäy käännys! Ja raskas
 sumu nousemaan, Ettet' pöörnyijn
 näännyis! Ah rukoilkat te Jesusta,
 Ett' osallisey Taitwaasta Tulisit' tääl
 ja siellä.

Kolmas

Sänen rakasten weljeinsä, ynnä wai-
 moin, lasten ja sisarensa, hywästi jättö.

Weisatan kuin: Ah Herra älä wihahas, 2c.

Shywästi jääkäät weljen kar', Duo-
 lison kans ja lasten! Oj sisares
 ni myöskin ratk! Herra on kutsun
 lasten: Tulkaat kaikki mun tygöni,
 Nijn on myös lupa teilläkin, Tull' ar-
 moo kerjämähän.

2. Alwatkaat Herran sydänkin, Se
 runsas armonaitta! Kuwetkaat waat-
 teins liepeisijn, Joka woi, tahtoo,
 taitaa, Iltoien vastaan otta niit',
 Mikanens syntins tuntewit, Jo en-
 nen wjmeist hetkee.

3. Baan kuin katumus hiljaisek
 Säästetään, suruttomast, Niin tulee
 aika hätäisek, Ei enä ennät' palat,
 Kost' taudis kyll on tekemist, Ei apuu
 myöskän ihmisist. Käändykää't Her-
 ran puoleen.

4. Ah! silloin paljo sanomist' Olis,
 kuin tuoni tulee, Tunnos monenkun
 tekemist, Vainwainen kuin niin kuolee,
 Ett' arm' on poses otettu, Puheest
 suu kiinni lukittu, Värisee myriseepi.

5. Ettei ol' sopin asiaans Jo ennen
 keräätä, Tuomari heill' on wihois-
 sans, Ah! surkiata hätä; Ei ole joka
 autapi, Sois kyll' ett' lahjat kelpaiss;
 Mut' ei ne auta enää.

6. Laittakat että asiann' Jo ennen
 keräätä Sowitte, kansa Jumalan,
 Ei sitt' ol' yhtän hätää, Kuin Duo-
 mar Jesus tuttaway On tullut, asiat
 parahay Sowittaa, ja ei soima.

7. Hän on jo welaan mayanut Niin
 den edest, kuin suree; Heill' wiat an-

ber andanut Toidenga sydänd' puree.
 Ah autuas täs kattilas On armon
 ajaas kiehumas; Katuu ja uudest'
 syndyy.

8. Se terwellinen sauna on, Kus'
 sielu puhdistetaan; Sijn tulee itsens
 tundohon Ja luondo uudistetaan Je-
 suren kowan saunan kautt', Kuin
 kuollesans niit' eloon autt' Jott' Hä-
 nes elää/ kuolee.

Neljäs

Josa hän eronsa otta, niinhyywin mui-
 sta sukulaistansa kuin luonnollisista
 ystäwistänsäkin.

Waisatan kuin: Ah surutoin, kossas synnistä re.
Sielä myös kaicki jälkeen jäwäi-
 sensä, Sukuns ja muutkin
 mailmas ystäwänsä Jättä nyt hy-
 wäst, haltuun Jumalan; Elon ja
 kuollon Herran kirkian!

2. Viel käden kändöön teillä aika
 liene,

liene, Ehk ei sit' kukaan wissist sanoo
 tienne, Sentähen kulin teistä waltwo-
 kon! Ja aikansa eteen katsokon.

3. Jos Herra tulee ehtoost', puoli-
 yöstä, Jok' olett' lakann' pimeyden
 työstä, Eli jos wipy kufon laula-
 maan, Tai' wielä aina päiwän
 koittamaan.

4. Löydäst' hän fillon teitä wal-
 womasta; Ah! ettei synnin unta ma-
 kamasta; Ettet' waan olis niissä jul-
 mis tois Joista sitt' kärsij saisit pi-
 midis öis.

5. Ah! kääntymystä totta tarwita-
 han! Jos autuaxi tulla mahdetahan,
 Niin pitääpi nyt jo Manassen kans
 Ja Publikanin myöskin ajaallans.

6. Kindoinsa lyövä, heidän ta-
 wallansa, Tuta ett' olett' exyn' lam-
 pahansa, Poikenneet pojes hywäst'
 paimenest, Sijt' rackahasta Herrast'
 Jesurest'.

7. Joka teit tahdois kuollost' elä-
 mä

mähän, Ennen kuin lähdet' surkeut'
näkemähän, Ah! ei hän tott' sit' sois-
si kellengään; Herät heit' Jesu nä-
teen, ymmärtään!!

Wijdes

Syvästi jättävä muistutus, niin hy-
win julki suruttomille, Kuin takaisin lan-
genneille, ja myös ulkokullarnillectin.

Weisatan kuin: Ah! mik' ombi elom tääl? ic.

Surutomat wijmeisex, Ja kaik' ul-
kokullaiset Hywäst jättä, niin
myös net, Jott' on armost langennet.

2. Herra! jumalattomat, Synnis
umbi sofiat, Talut' ennen takaisin
Kuin he menee helwettijn.

3. Pitkin tietä lawiaa, Siel' on
susi kaubia, Perkel vastaan ottamas,
Herran wiha polttamas.

4. Älä Herra järwehen Väistä
heitä tuliseen, Josa ijät myrisee Lo-
hiarme pistelee,

5. Anna heidän maistaa tääl, Ko-
wast omantundoins pääl, Esmaku
helwetist, Ett he waaran wälttäisit.

6. Suo ett' armon ajasa Itsens
omis tunnoisa Duomittsis jo totuu-
des; Ei sit' Herra oikeudes.

7. Heitä enä tuomittsis, Jesus sen
nijn toimit its, Jos waan uskos an-
sioon Turwais, wälttäis Tuomion.

**

**

**

8. Te myös henges alkaneet Ja
sitt' libas päättäneet, Jouduit' ulko-
sullatuij Häinld hengeld woitetuij.

9. Tulit' sitte kavalay Paljo kau-
niist puhuway Entifestä tiedostan,
Waan ei tästä tilastan.

10. Näin on käyn' heill' ajaal-
lans, Kuin its' Jesus sanoi kans,
Ett he tulee surkiay, Seitset' ker-
taa pahemmay.

11. Herran sanat soiwat heill'
Nijn kuin sill' Heroderell, jota Je-
sus nimitti Bieckahari keturi.

12. Oho palcka onnetoin, Tot' ei pelkä kelmotoin Herran wihan astia, Eht' on sanast puhua.

13. Hänen waldakundansa, Ei se paljais puheisa seiso, Mutt' waan woimasa, Hengellises halusa.

14. Ah! sä Herra forkia, Saa-tanankin woittaja, Sido perkel' kah-leill', Ansios woimall' poses kiell'.

15. Ota hänen aseens pois, Ettei pahoin tehdä wois! Toihin kyllä tur-waisi, Paljon sielui' murhaisi.

16. Herra Jesu! langenneet, No-sta, ojen eynneet, Palaut ennen ta-faisin! Kuin he täältä lähtekin!

17. Nuhtel' ulkofullatuit, Hengel-lifest' rijwatuit, Herran totutt' pu-humaan, Sieluns ylitse walswomaan!!
